

KÖZALKALMAZOTT

MAGYAR KÖZALKALMAZOTTAK ORSZÁGOS SZABADSZAKSZERVEZETÉNEK
A VÁROSI VÁRMEGYEI ÉS KÖZSÉGI ALKALMAZOTTAK ORSZÁGOS SZÖVEISÉGENEK LAPJA

ÉLJEN

A VAOSZ ÉS A

KÖZALKALMAZOTTAK

SZAKSZERVEZETEINEK

EGYESÍTŐ

KONGRESSZUSA

Éljen a nagy SZOVJETÜNIO, a világbéke őre, a népszabadság védelmezője!

Éljen SZTALIN, a világ dolgozóinak nagy vezére!

A kongresszusi küldöttek

Ott lesznek a kongresszuson a közigazgatási dolgozók legjobbjai, elmunkások és kiváló munkások, Kossuth-díjasok, munkáskáderek, a legjobb nődolgozók, a népi demokrácia célkitűzéseit támogató régi

230 küldött vesz részt a VAOSz és a Közalkalmazottak Egyesítő Kongresszusán. Küldöttek lenni nagy megbecsülést és tisztességet jelent, de nagy felelősséget is. Ahogy Vlagimir Iljics Lenin tanította a dolgozókat: »A nép választottjai — írta Lenin — maguk kell, hogy dolgozzanak, maguk kell, hogy végrehajtsák saját törvényeiket, maguk kell ellenőrizzék azt, ami az életben adódik, s maguk kell közvetlenül feleljenek választóik előtt.« Ezekben a szavakban benne van a küldött munkájának egész programja. Olyan küldöttekhez szól Vlagimir Iljics Lenin, akik a legnehezebb viszonyok között a mensevikekkel való harcok idején, vagy az intervenció háború idején jöttek össze a Bolsevik Párt vagy a nép küldötteiként.

A küldött a nép szolgája, a népet szolgálni pedig mindenekelőtt azt jelenti, — írja az Izsosztija egyik legutóbbi számában — hogy a nép küldöttje országunk dolgozó harcos, moráljót alkotó tűzzel telített működésének kellős közepében van. Tekintélyével mindig az új, elenjáró mellett áll, mint ahogy mindig ellene van annak, ami zavarja a népet abban, hogy jobban, még nagyobb lendülettel dolgozzék.

A küldött személyes példájának óriási jelentősége van, de természetesen, hogy ezzel nem merül ki a dolga. A nép akarata által általában magasabban emelt, mint a többi foglalkozású ember. Küldött és foglalkozású ember között mélyebben ítélt és ennek megfelelően cselekszik.

Az Izsosztija a cikkében még arról is ír, hogy a választókkal való érintkezés a küldöttet a lakosság szükségleteinek ismeretével, a kommunizmust építő dolgozók igényeinek ismeretével gazdagítja. A munkások, kolhozparasztok és értelmiségiek, — az összes szovjet emberek maguk teremtik meg jövőjüket. Ebben van a népi kezdeményező szellem kincsstára, melyet a küldött összegyűjt és akkumulál a maga szervező tevékenységével.

A szovjet küldöttek a helyi szovjetekben falvak, kerületek, városok szovjetjeiben fejtik ki működésüket. A mi kongresszusi küldötteink a legkülönbözőbb hivatalokból ezres, nagy minisztériumokból, vagy vármegyék kis községhezainak küldötteiként gyűltek össze, erre az egyesítő kongresszusra, egy alkalomból, de mindenképpen dolgozó társaik bizalmából.

A Kongresszus csak egy napig tart, a mi kongresszusi küldötteink munkája ezzel tulajdonképpen be is fejeződik. De ha követni akarjuk a szovjet küldöttek áldozatvállalását, példamutatását, folyamatos jó munkáját, a szocialista haza iránti szeretetét, akkor a Kongresszus lezajlása után azon kell, hogy legyenek, hogy az itt hallottakat tovább vigyék. Minden erővel azon dolgozzanak, hogy a határozati javaslat végrehajtása, a program megvalósítása rendben megtörténjen. A küldötteknek saját szervezetükben fokozottan kell szolgálniuk a Párt politikájának a levitelét a széles tömegre. Fokozottan kell dolgozni azon, hogy az egyesült új, nagy szakszervezet minél szorosabb kapcsolatba kerüljön az egész tagsággal.

Az egyesítő Kongresszus küldötteinek munkája tovább tart a következő Kongresszusig, amikor akár ők maguk, ha újra küldöttek lesznek, vagy az újonnan megvá-

lasztott küldöttek hozzák magukkal az elvégzett munkáról készült jelentést, amely egyúttal egy-egy hivatal, város háza, megyeháza üzenete, kérése, javaslata is lesz.

Mi a szovjet küldöttek feladata?

Alkotó lánggal dolgozni, éberesen őrizni az állam érdekeit, érzékenyen reagálni a dolgozók szükségleteire, — ez a záloga annak, hogy a szovjet nép küldöttei becsülettel teljesítsék magas kötelezettségeiket.

A mi küldötteink előtt is fokozott kötelezettségek állnak. A

Kongresszus után az a feladatuk, hogy a közigazgatási dolgozók hatalmas tömegszervezetében, amely a szovjet szakszervezetek tapasztalatait tartja szüntelenül szem előtt és Pártunk vezetésével, irányításával mozgósítja tömegeit, ebben az új, egyesült szakszervezetben segítsék, irányítsák, támogassák mint a szakszervezeti bizottságok első aktívai vagy mint titkárok, propagandisták, káderesek a széles tagságot abban a munkájában, hogy egyre inkább cselekvő részeseivé és harcosaivá váljanak a szocializmust építő magyar dolgozók küzdelmének. Sz. F.

Dege Lajos

(Kossuth-díjas, Nehézipari Minisztérium)

— Hosszú várakozás után végre rákerült a sor a különböző szakszervezetekhez tartozó közhivatalos dolgozóinak közös szakszervezetbe való egyesülésére.

— A régi rendszerben a fizikai dolgozók úgy néztek a közhivatalnokokra, mint ellenségeikre és méltán, hiszen azok szóba sem álltak velük és el voltak szakadva attól az élettől, amit irányítottak, az üzemtől, általában a dolgozók életétől.

— Ez az áldatlan állapot ma már általában megszűnt.

— A közhivatali dolgozóknak, a közalkalmazottak szakszervezetében való tömörülése döntő jelentőségű, mert a sorak között helyet foglaló munkás- és parasztkáderek friss lendületet visznek munkájukba, megerősítik, elmélyítik és tovább fejlesztik a Marxista-Leninista ideológiát és éberségükkel a legmesszebbmenőkig biztosítják a közhivatalok munkaerőhiányát és kollektív szellemét.

— Teremtse meg ez az egyesülés a közszolgálatban álló szellemi és fizikai dolgozók munkájának összhangját, egymás iránt való megbecsülését, képviselje tagjainak érdekeit és mind ezeken keresztül kövessen el mind a hároméves terv sikeres befejezése, illetve az ötéves terv megindítása érdekében, harcoljon következetesen a szocializmus megvalósításáért. Ha ez így lesz, akkor jó munkát végez és az üzemek dolgozóinak teljes megbecsülésével találkozhat.

— Példaképp: vegye a lenini-sztalini nagy szovjet szakszervezeti mozgalmat és kövesse munkájában Pártunk és annak szeretett vezetőinek, Rákosi Mátyásnak tanításait. Így találja meg mindig a helyes irányt az új megerősödött nagy közalkalmazotti szakszervezet.

Fellődy Károlyné:

(Vármegyeháza)

— Nagy megelégedéssel és örömmel számolom, hogy az egyesülést kongresszuson képviselhetjük Pest vármegyeháza és a központi járás VAOSz dolgozóit. Ez a tény, hogy mi, nők képviselhetjük szakszervezetünket, a demokrácia ajándéka, mely lehetővé tette, hogy a nőknek ugyanolyan jogai legyenek, mint a férfiaknak. Alkotmányunk biztosítja ezt a jogot és mi, nők, minden erőnkkel, igyekezetünkkel, szorgalmunkkal felhasználjuk, hogy éljünk is eme jogunkkal. Váltva dolgozunk a férfakkal és minden léren kivesszük részünket a szocializmus építésének nagy munkájából. Szervezettség terén azonban még sok kioldandó van a nőknél. Felültenél szükséges, hogy a nőket sokkal erőteljesebben, mint eddig, szervezzük be a mozgalomba, mind a párt-, mind szakszervezeti vonalon. A két szakszervezet egyesítésével nagy lehetőségek nyílnak számunkra és mi ezeket ki is fogjuk használni.

hivatali dolgozók egységbe tömörítésével egységes, erős, nagy szakszervezetre van szükség.

— Országoszerle örömmel vette tudomásul mindkét Szakszervezethez tartozó közhivatali dolgozók széles tömege, hogy elérkezett az ideje annak, hogy az állami, valamint a városi és községi közigazgatás dolgozói között a múlt rendszer által tudatosan kiépített ellentétek végképp megszűnjenek.

— Az egyesülés után nem kétséges senki előtt az, hogy a két szakszervezetben eddig külön csoportosult erők egybefogásával eredményesen tudják kivenni részüket az építés munkájából s a béke és a haladás erőknek szolgálatában állva az egyesített új nagy szakszervezet egy emberként sorakozik fel Pártunk és annak nagy vezérére, Rákosi elvtárs mögött a szocializmus építésének hatalmas munkájában.

— Az új szakszervezettel a közigazgatás dolgozói nagy eredményeket várnak minden tekintetben, mert hiszen ez a szakszervezet alkalmas lesz arra, hogy a közigazgatásban még mindig igen sok helyen elterjedő bürokráciát meg tudja szüntetni a bürokrácia ellentétét fokozásával.

Winkler Pálné:

(Kultuszminisztérium)

— A Magyar Közalkalmazottak Országos Szabad Szakszervezete és a VAOSz egyesülésének küszöbén úgy érzem, meg kell vizsgálnunk azokat az eredményeket, amelyeket négyéves munkánk során a Szovjetunió önzetlen támogatásával elértünk és azokat a feladatokat, amelyek a továbbiakban előttünk állnak. Ezt természetesen a most befejezést nyert hároméves tervünk és a meginduló ötéves tervünk tükrében kell felmérnünk. At kell gondolnunk a szoros összefüggést saját feladataink és a munkásosztály hősies erőfeszítése és a dolgozó parasztság áldozatos munkája között. A hároméves terv eredményeinek ismeretét kell magunkkal vinnünk utrautalóul az egyesületi kongresszusra: a forintot, a hatalmas ipari fejlődést, mezőgazdaságunk termelésében és gépesítésében elért eredményeket, a jegyrendszer megszűnését, fehér kenyérünket, közlekedésünk újjáépítését és kiterjesztését. Szociálpolitikai, kulturális eredményeinket, melyeket nagyrészt a szakszervezeti munka eredményeként könyvelhetünk el. És magunkkal visszük annak tudatát, hogy ezeket az eredményeket a Szovjetunió nagylelkű segítségével, a Magyar Dolgozók Pártja irányításával, Rákosi elvtárs vezetésével tudtuk csak elérni.

Lódi Anna:

kiváló munkás

(Külügyminisztérium)

— Most, amikor népi demokráciánk egyre erősebb és szilárdabb bástya a béke frontján, éppen erre az időszakra esik a Közalkalmazottak és a VAOSz egyesülése.

— A szakszervezetek elősegítették, hogy az államapparátusba minél több munkáskáder kerüljön be, hogy a munka megjavítása céljából az ipari munkahelyről magukkal hozott harcos lendületet vigyék be a régi közalkalmazottak közé. Így kerültem be én is a külügyminisztériumba, mint gyári munkás. Ifjúmunkás vagyok és így magamon érzem, hogy egyedül a népi demokráciának köszönhetem azt, hogy az ország megbecsült dolgozói lettek éppen az ifjúmunkások.

Kiss Ferencné:

(Miniszterelnökség)

— Az egyesülés elsősorban azt az egészségtelen állapotot, hogy az egy munkahelyen dolgozók különböző szakszervezetekbe tartozzanak. Az ipari munkások a magukkal hozott egészséges, harcos szellemmel minden bizonytalansággal lesznek a vidék még e égi

hátramaradt szakszervezeti életére, amely döntő hatást gyakorol az osztályharc további menetére.

— Személyes tapasztalatom alapján különösen az utóbbi időben látom, hogy mennyire elmaradt a szocializmus építésében a falu a város mögött, mennyire hiányzik a politikai öntudat és felkészültség harcunk további folytatására a vidék dolgozói között. Épp ezért azt hiszem mindannyiunk nevében beszéllek akkor, amikor őszinte örömmel üdvözölöm a két szakszervezet egyesülését és biztosítjuk a szakszervezetet, az ebben ránkharuló munkában őszinte örömmel és lelkesedéssel szeretnénk kivenni részünket.

Simay Tivadarné:

(VAOSz, Debrecen)

— A két szakszervezet egyesülése a szakszervezeti mozgalom egyik jelentős állomását jelenti. Jelenti azért, mert ezen a vonalon is a fejlődés követelményeként jön létre az egyesülés, amely elősegíti az egységes szakszervezeti mozgalom keresztül a legfontosabb közigazgatási problémák megoldását.

— Leomlik az a válaszfal, amely ezideig az állami és közigazgatási dolgozók között még napjainkig is fennállt. Fontos és döntő jelentőségű lesz a közigazgatásban dolgozók munkájának megjavítása és a termeléshez való szoros kapcsolatot kiépítése. A munkafegyelmelésében fontos a jó felvilágosító és nevelő munka. Minden alkalmat fel kell használni arra, hogy nevelésen keresztül megteremtjük a szocialista munkafegyelmet.

— Az egységes vezetés megadja a lehetőséget, hogy megfeleljünk azoknak a követelményeknek, amelyet Rákosi Mátyás elvtárs a nagybudapesti pártválasztmányi ülésen a dolgozók elé állított; de ugyanilyen fontos az éberség kérdése is, amely harcol az imperialista kísérletek és a gazdasági kártevők ellen, akik a dolgozó nép hatalmának meggyöngyítésére törekednek.

Rácz Gyuláné:

(Városháza)

— Az egyesítő kongresszus határkövet kell, hogy jelentsen az értelmiség számára. A magyar értelmiségnek meg kell találnia azt az utat, melyen haladnia kell és meg kell érteni, hogy a népi demokráciában olyan értelmiségre van szükség, amely magáévá teszi a munkásosztály irányítását, a dolgozó többség érdekeit és harcol a bürokrácia, a nép ellenségei ellen. — Bizom abban, hogy megtaláljuk a helyes utat.

Imre László:

(Műszaki egyetemi élmunkás)

— Régi korhadt válaszfalak omolnak le újból és ismét erősebb lesz a dolgozó nép állama. Együtt kell haladnia az egész néppel, de legelsősorban azoknak, akiknek azonos a feladatuk. A község háza dolgozója a maga helyén éppen olyan fontos posztot tölt be, mint az, aki megyeházán, vagy minisztériumban dolgozik. A közigazgatásnak a nép érdekét kell szolgálnia mindenütt. Hogy ez az elv minél alaposabban érvényesüljön, arra nyújt biztosítékot ez az egyesülés is. Rákosi Mátyás vezetésével csak akkor tudjuk megvalósítani az ötéves tervet, ha mindenki, aki a közt szolgálja, minél szorosabban zárkózik föl a nagy cél elérésére, a virágzó, boldog ország megteremtésére. Ez pedig nem elérhető, mert példát ad erre a nagy Sztalin vezette Szovjetunió. Tanuljunk tőlük! Mint élmunkás és munkástűjtő a magam feladatát is ezekben látom és szívvel-lellekkel azon dolgozom, hogy jeltünk megteremtője: az ötéves terv teljesen megvalósuljon. Örülök, hogy a Kongresszuson műszaki egyetemi dolgozóitársaimat képviselhetem és üdvözletüket a közigazgatás dolgozó felé tolmácsolhatom.